

Dosarul nr. 3ra-331/21

Prima instanță: Judecătoria Comrat, sediul Central (jud. V. Hrapacov)

Instanța de apel: Curtea de Apel Comrat (jud. G. Colev, A. Curdov, Șt. Starciuc)

DECIZIE

4 august 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Ala Cobăneanu
Nina Vascan
Anatolie Țurcan
Nicolae Craiu

examinând recursul depus de către Societatea pe Acțiuni Moldo-rusă „Moldovagaz”,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de către Ivan Mardari împotriva Societății pe Acțiuni Moldo-rusă „Moldovagaz”, persoană terță Societatea cu Răspundere Limitată „Gagauz-Gaz” cu privire la anularea deciziei și a facturii, compensarea prejudiciului moral cauzat și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 11 noiembrie 2020 a Curții de Apel Comrat,

c o n s t a t ă:

La 19 iulie 2018 Ivan Mardari a depus cerere de chemare în judecată în procedura contenciosului administrativ împotriva Societății pe Acțiuni Moldo-rusă „Moldovagaz”, persoană terță Societatea cu Răspundere Limitată „Gagauz-Gaz” cu privire la anularea deciziei și a facturii, compensarea prejudiciului moral cauzat și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că a recepționat din partea Societății pe Acțiuni Moldo-rusă „Moldovagaz”, decizia nr. 39/k din 19 iunie 2018, în conformitate cu care a fost efectuată, prin metoda paușală, recalcularea consumului de gaz natural neînregistrat pentru perioada 23 martie 2017–23 martie 2018 (365 de zile), în sumă de 41 600, 26 de lei. La fel, prin intermediul oficiului poștal a recepționat și cont-factura pentru achitarea sumei de 41 600, 26 de lei, eliberată în baza deciziei sus menționate.

În opinia reclamantului decizia nr. 39/k din 19 iunie 2018 este ilegală și pasibilă de a fi anulată, întrucât lipsesc temeiurile de drept pentru emiterea acesteia, precum și în legătură cu încălcările admise la adoptarea acesteia.

Reclamantul a invocat dispozițiile pct. 129² din Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea gazelor naturale, aprobat prin hotărârea Consiliului administrativ a Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică nr. 415 din 25 mai 2011, care notează că în cazul în care a stabilit încălcarea de către consumatorul final al clauzelor

contractuale, care a condus la neînregistrarea sau la înregistrarea incompletă a consumului de gaze naturale, furnizorul emite o decizie argumentată, cu indicarea circumstanțelor și a motivelor ce au stat la baza emiterii acesteia. Furnizorul este obligat să indice în decizie dreptul consumatorului final privind contestarea acesteia în caz de dezacord, precum și termenul de contestare. După adoptarea deciziei, furnizorul emite factura pentru consumul de gaze naturale în rezultatul încălcării de către consumatorul final a clauzelor contractuale, care a condus la neînregistrarea sau la înregistrarea incompletă a consumului de gaze naturale.

A notat că în speță, la emiterea deciziei contestate nu au fost administrate probe, care ar certifica încălcarea clauzelor contractuale, ce a dus la neînregistrarea sau la înregistrarea incompletă a consumului de gaze naturale. Or, din raportul de expertiză extrajudiciară nr. 161 din 3 mai 2018 rezultă că urme de încălcare a integrității cutiei, sigiliului etichetei (sticker-ului), precum și urme de reîncliere a acestuia nu au fost depistate. Sigiliu-etichetă (sticker) este înclieiat pe mecanismul de calcul și fără deteriorarea lui e imposibilă intervenția în sumator. Mai mult, în raport este indicat că pe suprafețele interioare și pe piesele mecanismului de calcul careva deteriorări, precum și urme de influență a obiectelor străine nu au fost depistate. Raportul vizat confirmă că întregul consum de gaze naturale a fost înregistrat pe deplin.

Reclamantul a declarat că concluzia expertului I. Cheșcu, precum că sigiliul mecanismului de calcul a fost scos, iar apoi a fost instalat sigiliul confecționat cu mijloace casnice, nu este altceva decât o presupunere a expertului, deoarece elementar nu s-a efectuat cercetarea comparativă cu alte sigilii originale, în cazul în care expertul consideră sigiliul confecționat cu mijloace casnice.

A afirmat că acest sigiliu a fost instalat împreună cu contorul de către colaboratorii operatorului de rețea și nimeni nu a prezentat raportul la momentul instalării, precum că sigiliul este original sau confecționat cu mijloace casnice.

A mai adăugat că în conformitate cu pct. 121 din Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea gazelor naturale, aprobat prin hotărârea Consiliului administrativ a Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică nr. 415 din 25 mai 2011, în cazul depistării încălcării clauzelor contractuale de către consumatorul final, care au condus la neînregistrarea sau înregistrarea incompletă a volumului de gaze naturale consumat, personalul operatorului de rețea este obligat să demonstreze acest fapt consumatorului final și să întocmească actul de depistare a încălcării clauzelor contractuale în 2 exemplare – câte un exemplar pentru fiecare parte. Personalul operatorului de rețea indică obligatoriu în act modalitatea în care consumatorul a încălcat clauzele contractuale care au dus la neînregistrarea sau înregistrarea incompletă a volumelor de gaze naturale consumate. Actul de depistare a încălcării clauzelor contractuale este semnat de personalul operatorului de rețea și de consumatorul final sau reprezentantul acestuia. În cazul conectării ilegale a dispozitivelor de gaz sau instalațiilor sau instalațiilor de gaz la rețea de gaze naturale sau consumului de gaze naturale prin evitarea echipamentului de măsurare, personalul operatorului de rețea înlătură încălcările depistate și transmite furnizorului probe corespunzătoare concomitent cu prezentarea actului de depistare a încălcării clauzelor contractuale.

Din conținutul deciziei nr. 39/k din 19 iunie 2018 rezultă că, actul de depistare a încălcării clauzelor contractuale nu a fost întocmit, deoarece acesta lipsește în lista documentelor, în baza cărora a fost adoptată decizia.

Reclamantul a specificat că din cerințele pct. 129 din Regulament se denotă că operatorul de rețea este obligat să transmită furnizorului o copie de pe actul de depistare a încălcării clauzelor contractuale în ziua întocmirii acestuia, precum și probele corespunzătoare, care indică circumstanțele și mijloacele ce au condus la neînregistrarea sau înregistrarea incompletă a volumului de gaze naturale consumat. Astfel, unicul temei juridic legal pentru emiterea deciziei privind încălcarea clauzelor contractuale de către consumatorii finali poate fi doar actul de depistare a încălcării clauzelor contractuale.

Ivan Mardari a susținut că lipsa actului de depistare a încălcării clauzelor contractuale constituie temei suficient pentru anularea deciziei nr. 39/k din 19 iunie 2018.

Reclamantul a mai comunicat că la data de 23 martie 2018 a fost efectuată demontarea dispozitivului de evidență, însă acesta nu a fost împachetat în modul stabilit după demontare. Pe parcursul a 3 ore colaboratorii operatorului de rețea au efectuat demontarea dispozitivului de evidență, conductei și montarea acestora înapoi. Pe parcursul acestor 3 ore dispozitivul de evidență demontat, s-a aflat în acces liber al controlorilor operatorului de rețea, și aceștia au avut posibilitatea de a face cu el orice manipulații. După finisarea tuturor lucrărilor controlorul a întocmit actul și a sigilat contorul într-un pachet din polietilenă.

Astfel, a afirmat că procedura de control al echipamentului de măsurare și sigiliilor aplicate în cazul a fost efectuată superficial, neobiectiv, fără a ține cont de concluziile expertului, ceea ce presupune ilegalitatea ei și ca urmare anularea deciziei nr. 39/k din 19 iunie 2018, cât și a tuturor documentelor următoare, adoptate în baza acesteia.

În continuare, a invocat dispozițiile art. 25 alin. (3) din Legea contenciosului administrativ, conform căruia în cazul admiterii acțiunii, instanța de contencios administrativ se pronunță, la cerere, și asupra reparării prejudiciului material și moral cauzat prin actul administrativ ilegal sau prin neexaminarea în termenul legal a cererii prealabile.

Reclamantul a specificat că în loc de a continua activitatea vitală obișnuită, a fost nevoit să studieze legislația, să scrie interpelări, să meargă la consultații și să dovedească lipsa încălcării clauzelor contractuale din partea sa, să piardă timpul, mijloace și forța pentru apărare și restabilirea drepturilor și intereselor sale.

A opinat că compensația bănească în mărime de 100 000 de lei va fi proporțională cu acele suferințe și lezări, pe care a fost nevoit să le suporte în urma efectuării acțiunilor ilicite de către furnizor.

În drept, și-a întemeiat acțiunea în baza dispozițiilor art. 3, 5, 16, 17, 19, 25, 26 alin. (1) lit. a), c) din Legea contenciosului administrativ și art. 166-167, 277-278 din Codul de procedură civilă.

Reclamantul a solicitat anularea deciziei Societății pe Acțiuni Moldo-rusă „Moldovagaz” nr. 39/k „privind încălcarea clauzelor contractuale de către consumatorii finali” din 19 iunie 2018, ca fiind ilegală și emisă cu încălcarea procedurii; anularea ca fiind ilegală cont-factura (chitanța) din 20 iunie 2018 pentru achitarea sumei de 41 600, 26 de lei, emisă în baza deciziei menționate, precum și compensarea prejudiciului moral cauzat în mărime de 100 000 de lei.

Prin hotărârea din 25 iunie 2020 a Judecătoriei Comrat, sediul Central a fost admisă parțial acțiunea depusă de către Ivan Mardari. Au fost anulate ca ilegale decizia Societății pe Acțiuni Moldo-rusă „Moldovagaz” nr. 39/k din 19 iunie 2018 „privind

încălcarea clauzelor contractuale de către consumatorii finali”, precum și cont-factura (chitanța) din 20 iunie 2018 spre achitarea sumei în mărime de 41 600, 26 de lei, eliberată în baza deciziei menționate pe numele lui Ivan Mardari. A fost respinsă ca neîntemeiată cerința privind compensarea prejudiciului moral cauzat în mărime de 100 000 de lei.

Prin decizia din 11 noiembrie 2020 a Curții de Apel Comrat a fost respins apelul depus de către Societatea pe Acțiuni Moldo-rusă „Moldovagaz” împotriva hotărârii din 25 iunie 2020 a Judecătorei Comrat, sediul Central.

La data de 19 ianuarie 2021, Societatea pe Acțiuni Moldo-rusă „Moldovagaz” a depus recurs împotriva deciziei din 11 noiembrie 2020 a Curții de Apel Comrat.

Prin încheierea din 28 aprilie 2021 a Curții Supreme de Justiție s-a acordat Societății pe Acțiuni Moldo-rusă „Moldovagaz” termen până la 24 mai 2021 pentru prezentarea, la Curtea Supremă de Justiție (sediul: mun. Chișinău, str. Petru Rareș, 18), a cererii de recurs împotriva deciziei din 11 noiembrie 2020 a Curții de Apel Comrat, redactată cu traducere în limba în care se desfășoară procedura judiciară, adică în limba de stat – limba română.

La 14 mai 2021, Societatea pe Acțiuni Moldo-rusă „Moldovagaz” a înlăturat neajunsurile constatate prin încheierea din 28 aprilie 2021 a Curții Supreme de Justiție și a depus recurs redactat în limba de stat – limba română, împotriva deciziei din 11 noiembrie 2020 a Curții de Apel Comrat.

În argumentarea cererii de recurs cu reiterarea motivelor de drept și de fapt anterior invocate, recurentul a menționat că nu este de acord cu hotărârile instanțelor inferioare, le consideră ilegale și neîntemeiate.

A mai indicat că conform conținutului procesului-verbal de înlocuire și dare în exploatare a echipamentului de măsurare din 22 februarie 2013, ambele părți confirmă în scris integritatea echipamentului de măsurare și sigiliilor plasate pe el, inclusiv sigiliile uzinei producătoare. Însă, acest argument a fost ignorat de către instanța de apel.

În opinia recurentului instanțele de judecată au apreciat în mod eronat circumstanțele cauzei și au aplicat prevederile din Regulamentul aprobat prin hotărârea Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică nr. 415 din 25 mai 2011, care nu ar trebui să fie aplicate, deoarece la caz este vorba de o simplă demontare a contorului de gaz pentru efectuarea verificării de stat și nu despre intervenția neautorizată în funcționarea mecanismului de evidență, care necesită control vizual și constatarea faptului depistat, uneori, în aceste situații sunt necesare lucrări de sudură, și în legătură cu acest fapt este necesară intervenția meșterilor, etc. Demontarea contorului de gaz la depistarea și constatarea încălcării condițiilor contractuale necesită cu siguranță mai mult timp decât montarea contorului pentru următoarea verificare, din aceste motive nu sunt stabilite termenele pentru aceste cazuri în Regulament.

A notat că instanța de apel a menținut soluția instanței de fond și nu a luat în considerare rezultatele examinării independente, fapt ce este neîntemeiat.

A specificat că la examinarea prezentei cauzei, instanțele ierarhic inferioare nu au stabilit în totalitate circumstanțele, nu au aplicat normele legale supuse aplicării, unele prevederi nu au fost interpretate corect, argumentele expuse de către societate nu au fost supuse integral evaluării judiciare. În motivarea soluției, instanțele de judecată nu au indicat din ce motive au fost respinse argumentele date, precum și nu au fost examinate și apreciate în mod corespunzător probele prezentate.

În drept, și-a întemeiat cererea de recurs în baza dispozițiilor art. 195, 244, 245 lit. c), 248 din Codul administrativ, art. 81 lit. c) din Legea nr. 108 din 27 mai 2016 cu privire la gaze naturale, art. 1¹ din Legea metrologiei nr. 647-XIII din 17 noiembrie 1995, pct. 3 subpct.c), pct. 77 sunbpct.j), pct. 78, pct. 113, pct. 114, pct. 151 din Regulamentul aprobat prin hotărârea Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică nr. 415 din 25 mai 2011.

Recurentul a solicitat admiterea cererii de recurs, casarea deciziei instanței de apel și casarea parțială a hotărârii instanței de fond cu emiterea unei noi decizii de respingere integrală a acțiunii.

Prin referința depusă la data de 16 martie 2021, Ivan Mardari a solicitat ca recursul depus de către Societatea pe Acțiuni Moldo-rusă „Moldovagaz” să fie declarat inadmisibil.

Complețul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că prezentul litigiu a fost soluționat inclusiv în baza Legii contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018, a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova, care în conformitate cu art. 257 alin. (1) Cod administrativ a intrat în vigoare la 1 aprilie 2019, iar potrivit alin. (2), la data intrării în vigoare a prezentului cod, Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000 a fost abrogată.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

Respectiv, procedura de contencios administrativ dedusă judecății în prezenta speță în partea procedurală urmează a fi judecată prin prisma dispozițiilor Codului administrativ, aprobat prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018, iar în partea materială urmează a fi aplicate prevederile legale în vigoare la momentul emiterii răspunsurilor ce se contestă, și anume a Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000 (abrogată la 1 aprilie 2019).

Or, în speță procedura administrativă a fost inițiată în iunie 2018 și se referă la o activitate administrativă inițiată până la 1 aprilie 2019, aspect care determină, că la caz se vor aplica dispozițiile legale vechi, care reglementau aceste instituții.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Comrat a pronunțat decizia contestată la 11 noiembrie 2020, însă date privind notificarea dispozitivului deciziei la dosar nu există.

Totodată, decizia motivată din 11 noiembrie 2020 a Curții de Apel Comrat a fost notificată Societății pe Acțiuni Moldo-rusă „Moldovagaz” la data de 21 decembrie 2020, fapt confirmat prin copia avizului de recepție/livrare (f.d.187).

Prin urmare, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ menționează că Societatea pe Acțiuni Moldo-rusă „Moldovagaz”, s-a conformat prevederilor legale și a depus recursul la 15 ianuarie 2021, prin intermediul poștei electronice, în termenul prevăzut de art. 245 din Codul administrativ.

Prin încheierea din 16 iunie 2021 a Curții Supreme de Justiție, recursul depus de către Societatea pe Acțiuni Moldo-rusă „Moldovagaz” a fost numit pentru examinare în complet din 5 judecători.

Conform art. 247 din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează și soluționează recursul fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, Curtea Supremă de Justiție poate decide citarea participanților la proces.

În speță, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție nu a considerat oportun de a cita participanții la proces pentru a se pronunța cu privire la problemele invocate în recurs, deoarece criticele recurentului, au fost expuse cu suficientă claritate.

Studiind materialele dosarului în raport cu argumentele invocate în recurs, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursul, de a casa integral decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, cu emiterea unei noi decizii, de respingere a acțiunii, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu prevederile art. 248 alin. (1) lit. c) din Codul administrativ, examinând recursul, Curtea Supremă de Justiție casează integral decizia instanței de apel și emite o nouă decizie.

Totodată, conform art. 194 alin. (2) din Codul administrativ, în procedura de examinare a cererilor de recurs, hotărârile și deciziile contestate se examinează din oficiu în privința existenței greșelilor procedurale și aplicării corecte a dreptului material.

În temeiul art. 244 alin. (2) în coroborare cu art. 231 alin. (2) din Codul administrativ, pentru procedura de recurs se aplică corespunzător prevederile Cap.III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva. Pentru procedura în apel se aplică corespunzător prevederile Cap. II din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

Articolul 224 alin. (1) lit. f) din Codul administrativ prevede, că examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă hotărâre prin care respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sunt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la lit. a)-e).

La rândul său, în corespundere cu art. 219 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți.

Instanța de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greșelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete și pentru depunerea tuturor declarațiilor necesare constatării și aprecierii

stării de fapt. Instanța de judecată indică asupra aspectelor de fapt și de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanții la proces.

Conform art. 22 din Codul administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Faptele deja cunoscute autorităților publice sau instanțelor de judecată competente, faptele general notorii și faptele prezumate în virtutea prevederilor legale nu necesită a fi probate, până la proba contrarie.

La caz, actele și lucrările dosarului atestă indubitabil că conform procesului-verbal din 22 februarie 2013, la locul de consum mun. Comrat, str. xxxxx, ce aparține consumatorului Ivan Mardari, a fost efectuată montarea contorului de gaz BKG-4T nr. 017246 cu indicațiile – 00000, cu indicarea datelor despre sigiliul contorului de stat MD1V3FI, sigiliul adeziv – 382520, a datelor privind lipsa unor încălcări pe ele, precum și despre aplicarea sigiliului pe contorul de gaz de către colaboratorii furnizorului nr. 0979148 (f.d.42).

În corespundere cu art. 80 alin. (1) din Legea cu privire la gazele naturale nr. 108 din 27 mai 2016, toți consumatorii finali sunt eligibili și au dreptul de a procura gaze naturale de la orice furnizor ales în conformitate cu contractul de furnizare a gazelor naturale, în condiții de accesibilitate, de continuitate și de fiabilitate.

În conformitate cu prevederile pct. 104 din Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea gazelor naturale, aprobat prin hotărârea Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică nr. 415 din 25 mai 2011 (în vigoare la data relevantă speței), pentru evidența consumului de gaze naturale și decontările între furnizor și consumatorul final se utilizează numai echipamente de măsurare legalizate, adecvate și verificate metrologic, incluse în Registrul de Stat al mijloacelor de măsurare permise spre utilizare în Republica Moldova.

În temeiul pct. 111 din Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea gazelor naturale, aprobat prin hotărârea Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică nr. 415 din 25 mai 2011 (în vigoare la data relevantă speței), după instalare, echipamentului de măsurare se pune în funcțiune și se sigilează de către personalul operatorului de rețea, în prezența furnizorului și în prezența obligatorie a consumatorului final, cu întocmirea procesului-verbal de dare în exploatare semnat de operatorul de rețea și de consumatorul final, în 2 exemplare, câte unul pentru fiecare parte contractantă. În procesul-verbal se indică data instalării, tipul și numărul echipamentului de măsurare, locul instalării lui, numele consumatorului final, denumirea operatorului de rețea, indicațiile inițiale ale echipamentului de măsurare, numărul sigiliilor etc. Cordonul sigiliului aplicat de operatorul de rețea trebuie să fie multifilar, din oțel inox sau galvanizat. O copie a procesului-verbal de dare în exploatare a echipamentului de măsurare se transmite de operatorul de rețea furnizorului, în termen de 1 zi lucrătoare din momentul semnării lui.

Conform pct. 113 din Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea gazelor naturale, aprobat prin hotărârea Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică nr. 415 din 25 mai 2011 (în vigoare la data relevantă speței), consumatorul final este obligat să păstreze intacte echipamentul de măsurare și sigiliile aplicate. El este obligat să informeze furnizorul imediat ce depistează deteriorarea echipamentului de măsurare și/sau violarea sigiliilor aplicate. Furnizorul notifică de îndată acest fapt operatorului de rețea.

Pct. 114 din Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea gazelor naturale, aprobat prin hotărârea Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică nr. 415 din 25 mai 2011 (în vigoare la data relevantă speței) prevede expres că se interzice consumatorului final să intervină sub orice formă asupra echipamentului de măsurare, inclusiv în funcționarea lui, și asupra sigiliilor aplicate lui sau la celelalte instalații ale operatorului de rețea, sau să blocheze accesul personalului operatorului de rețea la acestea. De asemenea, se interzice consumatorului final să influențeze echipamentul de măsurare cu diferite mijloace tehnice în scopul denaturării rezultatelor măsurării volumelor de gaze naturale consumate.

În sensul pct. 119 din același Regulament, controlul echipamentului de măsurare și al sigiliilor aplicate este efectuat de către operatorul de rețea după necesitate și numai în prezența consumatorului final sau a reprezentantului consumatorului final, cu întocmirea actului de control în 2 exemplare, câte unul pentru fiecare parte contractantă.

Controlul vizual al echipamentului de măsurare se efectuează de către operatorul de rețea în prezența consumatorului final sau al reprezentantului consumatorului final concomitent cu citirea indicațiilor echipamentului de măsurare.

Reprezentanții consumatorului casnic pot fi părinții, soțul, soția, copiii care au atins vârsta de 18 ani, care au capacitate de exercițiu și locuiesc împreună cu consumatorul casnic sau persoana împuternicită prin procură.

În speță, la data de 23 martie 2018, echipamentul de măsurare BKG-4T nr. 017246 cu indicațiile – 11520, instalat la locul de consum mun. Comrat, str. xxxxx, a fost demontat și sigilat de către operatorul de rețea în prezența reprezentantului consumatorului final (soția), întru a fi transmis pentru efectuarea constatării tehnico-științifice, din motiv că contorul are intervenții vizibile, astfel încât există dubii referitor la intervenția străină asupra mecanismului de calcul, fapt consemnat în actul de demontare a echipamentului de măsurare a gazelor (f.d.69).

Punctul 121 din Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea gazelor naturale, aprobat prin hotărârea Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică nr. 415 din 25 mai 2011 (în vigoare la data relevantă speței) prevede că în cazul depistării încălcării clauzelor contractuale de către consumatorul final, care au condus la neînregistrarea sau înregistrarea incompletă a volumului de gaze naturale consumat, personalul operatorului de rețea este obligat să demonstreze acest fapt consumatorului final și să întocmească actul de depistare a încălcării clauzelor contractuale în 2 exemplare – câte un exemplar pentru fiecare parte. Personalul operatorului de rețea indică obligatoriu în act modalitatea în care consumatorul final a încălcat clauzele contractuale care au dus la neînregistrarea sau înregistrarea incompletă a volumelor de gaze naturale consumate. Actul de depistare a încălcării clauzelor contractuale este semnat de personalul operatorului de rețea și de consumatorul final sau reprezentantul acestuia. În cazul în care consumatorul final sau reprezentantul acestuia refuză să semneze actul de depistare a încălcării clauzelor contractuale, personalul operatorului de rețea indică în act faptul și motivele refuzului.

În temeiul pct. 123 din Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea gazelor naturale, aprobat prin hotărârea Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică nr. 415 din 25 mai 2011 (în vigoare la data relevantă speței), personalul operatorului de rețea este obligat să demonteze, în prezența consumatorului final, echipamentul de măsurare instalat la consumatorul final pentru efectuarea constatării tehnico-științifice, în cazul în care presupune că echipamentul de măsurare în cauză sau sigiliile aplicate lui nu sunt

integre, se presupune că echipamentul de măsurare a fost influențat cu diferite mijloace tehnice în scopul denaturării rezultatelor măsurării volumelor de gaze naturale consumate. Personalul operatorului de rețea este obligat să întocmească actul de demontare în 2 exemplare (cîte un exemplar pentru fiecare parte) în care să fixeze numărul și indicațiile echipamentului de măsurare, numărul sigiliilor aplicate, precum și cauzele demontării. Personalul operatorului de rețea împachetează și sigilează echipamentul de măsurare cu sigiliile aplicate lui, iar consumatorul final prezintă, în termen de cel mult 5 zile lucrătoare, echipamentul sigilat la instituția care efectuează constatarea tehnico-științifică

Potrivit cercetării tehnico-științifice nr. 161 din 3 mai 2018, efectuată de Centrul Expertize Independente „Cexin”, s-a constatat că sigiliul uzinei producătoare a fost înlăturat, iar ulterior a fost instalat un sigiliu contrafăcut (f.d.8).

În corespundere cu pct. 129² din Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea gazelor naturale, aprobat prin hotărârea Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică nr. 415 din 25 mai 2011 (în vigoare la data relevantă speței), în cazul în care a stabilit încălcarea de către consumatorul final a clauzelor contractuale care a condus la neînregistrarea sau la înregistrarea incompletă a consumului de gaze naturale, furnizorul emite o decizie argumentată, cu indicarea circumstanțelor și a motivelor ce au stat la baza emiterii acesteia. Furnizorul este obligat să indice în decizie dreptul consumatorului final privind contestarea acesteia în caz de dezacord, precum și termenul de contestare. După adoptarea deciziei, furnizorul emite factura pentru consumul de gaze naturale în rezultatul încălcării de către consumatorul final a clauzelor contractuale care a condus la neînregistrarea sau la înregistrarea incompletă a consumului de gaze naturale.

Conform art. 129⁴ din același Regulament, decizia furnizorului privind încălcarea de către consumatorul final a clauzelor contractuale care a condus la neînregistrarea sau la înregistrarea incompletă a consumului de gaze naturale se contestă de consumatorul final în instanța de judecată în conformitate cu Legea contenciosului administrativ. În cazul în care, în conformitate cu Legea contenciosului administrativ, instanța de judecată dispune anularea deciziei, furnizorul este obligat să anuleze factura pentru consumul de gaze naturale în rezultatul încălcării de către consumatorul final a clauzelor contractuale care a condus la neînregistrarea sau la înregistrarea incompletă a consumului de gaze naturale, emisă în baza acestei decizii.

Totodată, în corespundere cu dispozițiile pct. 151 din Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea gazelor naturale, aprobat prin hotărârea Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică nr. 415 din 25 mai 2011 (în vigoare la data relevantă speței), în cazul în care se constată încălcarea clauzelor contractuale de către consumatorul final, care au dus la neînregistrarea sau înregistrarea incompletă a volumului de gaze naturale consumat, furnizorul este în drept să calculeze consumul de gaze naturale conform sistemului paușal, ținând cont de volumul facturat și achitat de către consumatorul final pentru perioada recalculării. În cazul intervenției vizibile în funcționarea echipamentului de măsurare (defectul sau lipsa sticlei la echipamentul de măsurare, defectarea corpului echipamentului de măsurare, deteriorarea sau intervenția asupra sigiliului autentic, ruperea cordonului sigiliului sau restabilirea lui după ce a fost rupt, lipsa sigiliului), la calcularea consumului de gaze naturale, conform sistemului paușal, se va lua în considerație perioada de timp de la data ultimei citiri a indicațiilor echipamentului de măsurare (controlului vizual al echipamentului de măsurare) și pînă la data depistării, dar nu mai mare de 3 luni, în cazul lipsei accesului la citirea indicațiilor

echipamentului de măsurare. În celelalte cazuri la efectuarea calculelor consumului de gaze naturale conform sistemului paușal se utilizează perioada de la data ultimului control al echipamentului de măsurare sau perioada de la data comiterii acestor încălcări (în cazul echipamentelor de măsurare cu memorie) și până la data depistării, dar nu mai mare de un an”.

Conform art. 51 alin. (4) lit. c) din Legea cu privire la gazele naturale, consumatorul final achită consumul de gaze naturale calculat prin aplicarea sistemului paușal, dacă se constată încălcarea de către consumator a clauzelor contractuale care a condus la neînregistrarea sau înregistrarea incompletă a consumului de gaze naturale. Calculul consumului de gaze naturale în aceste circumstanțe se efectuează în conformitate cu Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea gazelor naturale.

Astfel, sub imperiul prevederilor citate supra, instanța de recurs învederează că în cazul în care se constată încălcarea clauzelor contractuale de către consumatorul final, care au dus la neînregistrarea sau înregistrarea incompletă a volumului de gaze naturale consumat, furnizorul este în drept să calculeze consumul de gaze naturale conform sistemului paușal, ținând cont de volumul facturat și achitat de către consumatorul final pentru perioada recalculării.

În această ordine de idei, în prezentul litigiu prin decizia nr. 39/K din 19 iunie 2018 privind încălcarea de către consumatorul final a clauzelor contractuale emisă de Societatea pe Acțiuni Moldo-rusă „Moldovagaz”, s-a decis că, în conformitate cu prevederile pct. 151 din Regulament de efectuat calculul consumului de gaze naturale prin metoda sistemului paușal pentru perioada de 23 martie 2017 până la 23 martie 2018 (f.d.6).

Ulterior, la data de 20 iunie 2018 Societatea pe Acțiuni Moldo-rusă „Moldovagaz” a emis pe numele consumatorului final Ivan Mardari cont-factura (chitanță de plată în numerar) în sumă de 41 600, 26 de lei, urmare a recalculării calculului consumului de gaze naturale conform deciziei nr. 39/K din 19 iunie 2018 (f.d.7).

Ivan Mardari nefiind de acord cu decizia și factura fiscală menționată supra, a înaintat la 18 iulie 2018 cerere prealabilă către Societatea pe Acțiuni Moldo-rusă „Moldovagaz”, solicitând furnizorului/operatorului de rețea anularea actului administrativ – decizia nr. 39/K din 19 iunie 2018 și a facturii-cont din 20 iunie 2018 în sumă de 41 600, 26 de lei (f.d.9-10).

Prin răspunsul nr. 05/10-775 din 20 august 2018, Societatea pe Acțiuni Moldo-rusă „Moldovagaz” a respins ca fiind neîntemeiată cererea prealabilă depusă de către Ivan Mardari (f.d.68).

În temeiul dispozițiilor art. 1 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente pentru a obține anularea actului, recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

Astfel, la data de 19 iulie 2018 Ivan Mardari a depus cerere de chemare în judecată în procedura contenciosului administrativ împotriva Societății pe Acțiuni Moldo-rusă „Moldovagaz”, persoană terță Societatea cu Răspundere Limitată „Gagauz-Gaz” cu privire la anularea deciziei nr. 39/k din 19 iunie 2018 privind încălcarea clauzelor contractuale de către consumatorii finali, ca fiind ilegală și emisă cu încălcarea procedurii; anularea ca fiind ilegală cont-factura (chitanța) din 20 iunie 2018 pentru

achitarea sumei de 41 600, 26 de lei, emisă în baza deciziei menționate, compensarea prejudiciului moral cauzat în mărime de 100 000 de lei.

Instanțele ierarhic inferioare fiind investite cu judecarea prezentei cauze, au ajuns la concluzia temeiniciei parțiale a acțiunii și au anulat ca ilegale decizia Societății pe Acțiuni Moldo-rusă „Moldovagaz” nr. 39/k din 19 iunie 2018 „privind încălcarea clauzelor contractuale de către consumatorii finali”, precum și cont-factura (chitanța) din 20 iunie 2018 spre achitarea sumei în mărime de 41 600, 26 de lei, eliberată în baza deciziei menționate pe numele lui Ivan Mardari. Au respins ca neîntemeiată cerința privind compensarea prejudiciului moral cauzat în mărime de 100 000 de lei.

Întru consolidarea soluției, instanțele inferioare au reținut că, la emiterea deciziei contestate nr. 39/k din 19 iunie 2018, furnizorul nu a administrat probe suficiente și concludente, care ar certifica prezența încălcărilor clauzelor contractuale din partea consumatorului, ce a dus la neînregistrarea sau înregistrarea incompletă a consumului de gaze naturale.

Totodată, instanțele de judecată au notat că conform originalului procesului-verbal de înlocuire și de dare în exploatare a echipamentului de măsurare din 23 martie 2018, în rubrica ce ține de datele privind existența sau absența violărilor sigiliului adeziv, înscrisurile furnizorului lipsesc, ca și în rubrica „există urme de intervenție în contorul de gaz”, înscrisurile furnizorului lipsesc. Însă, apreciind copia procesului-verbal dat, prezentat de intimat, s-a constatat că în acesta se conțin date precum că a fost violat sigiliul adeziv nr. 382520 și s-a indicat suplimentar nr. contractului nr. 3647, data controlului de stat 20 februarie 2013-18, și după cum a fost indicat, este confirmarea precum că există urme de intervenție în contorul de gaz.

Instanțele inferioare au constatat că în copia procesului-verbal, prezentat de către intimat, sunt indicate diferite numere ale sigiliilor, demontate de pe bransament, circumstanță ce atestă că la întocmirea procesului-verbal de înlocuire și de dare în exploatare a echipamentului de măsurare din 23 martie 2018, reprezentanții furnizorului au admis încălcări, care pun la îndoială veridicitatea datelor, reflectate în conținutul acestuia.

Mai mult, instanțele de judecată au menționat că în partea descriptivă a raportului de expertiză extrajudiciară nr. 161 din 3 mai 2018, s-a stabilit că pe cutia sumatorului (mecanismul de calcul) și cutia echipamentului de măsurare este aplicat sigiliul „Gagauz-Gaz” -382520 de culoare albastră, la momentul examinării indici de violare a integrității sigiliului și urmare de reîncliere a acestuia nu au fost depistate.

Instanțele ierarhic inferioare au conchis că nu și-au găsit confirmare argumentele privind încălcarea de către reclamant a obligației consumatorului de a menține integritatea echipamentului de măsurare și sigiliilor aplicate, de a nu întreprinde acțiuni, îndreptate spre sustragerea gazelor naturale prin evitarea echipamentului de măsurare sau prin denaturarea indicațiilor acestuia, prescrisă în art. 81 lit. c) din Legea nr. 108 din 27 mai 2016 cu privire la gaze naturale, pct. 78 subpct. j), pct. 13 din Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea gazelor naturale aprobat prin hotărârea Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică nr. 415 din 25 mai 2011.

Efectuând controlul judiciar al hotărârii din 25 iunie 2020 a Judecătoriei Comrat, sediul Central și al deciziei din 11 noiembrie 2020 a Curții de Apel Comrat, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată, că concluziile instanțelor de judecată și soluția pronunțată în sensul admiterii acțiunii sunt

incorecte, fapt ce rezultă din neelucidarea completă a circumstanțelor cauzei și interpretarea greșită a prevederilor legale aplicabile raportului juridic în litigiu.

În favoarea soluției date instanța de recurs menționează următoarele.

În conformitate cu art. 81 lit. c) din Legea cu privire la gazele naturale nr. 108 din 27 mai 2016, consumatorul final are următoarele obligații: să păstreze intacte echipamentul de măsurare și sigiliile aplicate, să nu întreprindă acțiuni menite să sustragă gaze naturale prin ocolirea echipamentului de măsurare sau prin denaturarea indicațiilor acestuia și să sesizeze imediat furnizorul în cazul în care depistează defecțiuni în funcționarea echipamentului de măsurare sau violarea sigiliilor operatorului de sistem.

Conform art. 83 alin. (1) lit. c) din Legea cu privire la gazele naturale nr. 108 din 27 mai 2016, consumatorul final poartă răspundere pentru nerespectarea obligațiilor ce îi revin, în special pentru consumul de gaze naturale prin ocolirea echipamentului de măsurare, prin denaturarea indicațiilor acestuia sau prin alte modalități de consum neînregistrat de echipamentul de măsurare. Alin. (5) de la același articol statuează că, în cazul în care se constată documentar faptul că un consumator final a consumat gaze naturale prin ocolirea echipamentului de măsurare, prin denaturarea indicațiilor acestuia sau prin alte modalități de consum neînregistrat de echipamentul de măsurare, consumatorul final achită contravaloarea gazelor naturale consumate, care se determină prin aplicarea sistemului paușal.

La fel, dispozițiile pct. 78 lit. j) din Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea gazelor naturale, aprobat prin hotărârea Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică nr. 415 din 25 mai 2011 (în vigoare la data relevantă speței), prevede că consumatorul final are următoarele obligații pe care trebuie să le îndeplinească: să păstreze intacte echipamentul de măsurare și sigiliile aplicate echipamentului de măsurare și alte dispozitive și instalații montate de operatorul de rețea la consumatorul final, precum și să se abțină de la orice acțiuni care duc la neînregistrarea sau înregistrarea incompletă a consumului de gaze naturale, și să nu influențeze echipamentul de măsurare cu diferite mijloace tehnice în scopul denaturării rezultatelor măsurării volumelor de gaze naturale consumate.

În speță, Colegiul lărgit reține că intervenția consumatorului final asupra echipamentului de măsurare a fost constatată prin cercetarea tehnico-științifică nr. 161 din 3 mai 2018, efectuată de Centrul Expertize Independente „Cexin”, intervenția fiind manifestată prin înlăturarea sigiliului uzinei producătoare și instalarea unui sigiliu contrafăcut (f.d.8verso).

Prin urmare, în condițiile date furnizorul întemeiat a constatat încălcarea clauzelor contractuale și a decis efectuarea calculului consumului de gaze naturale prin metoda sistemului paușal.

La segmentul dat, instanțele ierarhic inferioare eronat au notat că în raportul de expertiză extrajudiciară nr. 161 din 3 mai 2018, s-a stabilit că pe cutia sumatorului (mecanismul de calcul) și cutia echipamentului de măsurare este aplicat sigiliul „Gagauz-Gaz” -382520 de culoare albastră, la momentul examinării indici de violare a integrității sigiliului și urmare de reîncliere a acestuia nu au fost depistate, or, aceasta poziție a instanțelor de judecată rezultă din neexaminarea și cercetarea în ansamblu a concluziei din cercetarea tehnico-științifică nr. 161 din 3 mai 2018, efectuată de Centrul Expertize Independente „Cexin”.

Deoarece, prin cercetarea tehnico-științifică nr. 161 din 3 mai 2018, s-a concluzionat că urme de violare a integrității cutiei, sigiliile etichetei, precum și urme de reînclieiere a acestuia nu au fost depistate. Însă, s-a stabilit că sigiliul echipamentului de măsurare prezentat a fost înlăturat, iar ulterior s-a aplicat un sigiliu contrafăcut (f.d.8 verso).

În continuare, în ceea ce privește argumentele instanțelor ierarhic inferioare precum că la emiterea deciziei contestate nr. 39/k din 19 iunie 2018, furnizorul nu a administrat probe suficiente și concludente, care ar certifica prezența încălcărilor clauzelor contractuale din partea consumatorului, instanța de recurs le apreciază critic.

De asemenea, nu poate fi reținută nici alegația lui Ivan Mardari despre faptul că la cercetarea cazului de încălcare a clauzelor contractuale nu a fost întocmit act de depistare a încălcării clauzelor contractuale.

Or, din conținutul pct. 128 din Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea gazelor naturale, aprobat prin hotărârea Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică nr. 415 din 25 mai 2011 (în vigoare la data relevantă speței), rezultă expres că actul de depistare a încălcării clauzelor contractuale și/sau concluziile raportului constatării tehnico-științifice, concluziile raportului verificării metrologice de expertiză, rezultatele examinării de către furnizor a altor factori, pot servi furnizorului drept bază pentru luarea deciziei privind încălcarea clauzelor contractuale de către consumatorul final, dacă acestea indică circumstanțele și mijloacele ce au condus la neînregistrarea sau înregistrarea incompletă a volumului de gaze naturale consumat.

În condițiile create, Colegiul lărgit atestă că motivele de casare invocate în cererea de recurs și-au găsit confirmare, or, în urma încălcărilor pct.78 și 114 din Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea gazelor naturale, aprobat prin hotărârea Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică nr. 415 din 25 mai 2011 (în vigoare la data relevantă speței) a servit ca temei aplicarea pct.151 din același Regulament, care prevede efectuarea calculului consumului de gaze naturale prin metoda sistemului paușal.

Astfel, în urma examinării materialelor prezentate și anume: procesul-verbal de înlocuire și dare în exploatare a echipamentului de măsurare din 23 martie 2018; procesul-verbal de înlocuire și dare în exploatare a echipamentului de măsurare din 22 februarie 2013; raportul de expertiză extrajudiciară nr. 161 din 3 mai 2018; buletinul privind controlul de stat al contorului nr. A3815149, calculul consumatorului din 11 iunie 2018, procesul-verbal al comisiei nr. 39/k din 19 iunie 2018, a fost adoptată decizia nr. 39/k din 20 iunie 2018 privind încălcarea de către consumatorul final a clauzelor contractuale prin care s-a decis aplicarea pct. 151 din Regulament și s-a efectuat calculul consumului de gaze naturale prin metoda sistemului paușal pentru perioada de 12 luni.

În această conjunctură, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că prima instanță și instanța de apel eronat au ajuns la concluzia temeiniciei acțiunii depusă de către Ivan Mardari, deoarece în speță, nu au fost stabilite și nu există temeiuri pentru admiterea acțiunii reclamantului Ivan Mardari și anularea actului administrativ.

Deci, față de considerentele expuse și în raport cu dispozițiile citate, se constată că instanțele inferioare nu au calificat corect, din punct de vedere juridic, acțiunea cu care a fost investită, ce a dus la emiterea unei soluții greșite.

Subsidiar, în condițiile în care a fost constatată legalitatea deciziei nr. 39/k din 20 iunie 2018 privind încălcarea de către consumatorul final a clauzelor contractuale și calculului consumului de gaze naturale, fiind respinsă pretenția reclamantului Ivan

Mardari privind anularea acesteia, care și este cerința de bază a acțiunii, se conchide, asupra respingerii cerințelor reclamantului cu privire la compensarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată. Or, acestea nu sunt decât cerințe subsecvente pretenției principale.

Din considerentele menționate și având în vedere că hotărârea primei instanțe și decizia instanței de apel au fost emise cu aplicarea eronată a normelor de drept material, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul, a casa decizia din 11 noiembrie 2020 a Curții de Apel Comrat și hotărârea din 25 iunie 2020 a Judecătoriei Comrat, sediul Central și de a emite o nouă decizie de respingere integrală a cererii de chemare în judecată depusă de către Ivan Mardari, ca neîntemeiată.

În conformitate cu art. 248 alin. (1) lit. c) din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se admite recursul depus de către Societatea pe Acțiuni Moldo-rusă „Moldovagaz”.

Se casează integral decizia din 11 noiembrie 2020 a Curții de Apel Comrat și hotărârea din 25 iunie 2020 a Judecătoriei Comrat, sediul Central și se emite o nouă decizie, prin care:

Se respinge ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de către Ivan Mardari împotriva Societății pe Acțiuni Moldo-rusă „Moldovagaz”, persoană terță Societatea cu Răspundere Limitată „Gagauz-Gaz” cu privire la anularea deciziei și a facturii, compensarea prejudiciului moral cauzat și încasarea cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Nina Vascan

Anatolie Țurcan

Nicolae Craiu